

פגישה בלתי-רצויה

בפגישה עם המשלחת מגאנה, המליץ שר הבטחון של ישראל דוד בן-גוריון בכל ליבו לפני האורחים לכל יקיימו צבא בארצם. "צבא", אמר ביג'י, "זה עסק בדו-בזני מוטב להשקיע את הכספים בתוכניות פיתוח. הנסיון הוכיח, כי הצבא דרוש רק לאחר שמגיעים לדרגת התפתחות המעוררת קנאה ותיאבון אצל אחרים". . . כאשר נסעה השבוע לישיבת הממשלה בירושלים, מיהרה כנראה שרת-החוק ג'וליה מאיר מאד: מכוננית יצאה מתוך שירה ארוכה של מכוניות, עקפה אותה וכמעט גרמה להתנגשות. אמר אחד הנהגים: "עכשיו רואים שהיא שרת-החוק — נוסעת מחוץ לשירה". . . בפגישה עם חתיקי הגדולים העבריים העלה נשיא המדינה יצחק בן-צבי זכרונות מימי ציחצוח הכפתורים, האבומים והנעליים, שעליו הקפידו בגדוד יותר מכל. "עד היום", אמר הנשיא, "חסר לי אותו הציחצוח. לא פעם מתחשק לי לציחצח את כפתורי גם עכשיו, אבל לא לתנים". . . איש אחדות העבודה ברך רפטור, דמות ידועה בין חתיקי הסדרות העובדים, לבוש דרך קבע במכונסיהם קצרים, גרבי חאקי ארוכות ונעליים גבוהות. כשעמד לצאת לא מכבר לחיעדה בינלאומית בהלסינקי, הציע מנהל חברת העובדים זאב און להשאיל לו זוג מכונסיהם ארוכים. השיב ברך רפטור: "תודה רבה, אין צורך. יש לי זוג מכונסיהם אחד שאני שומר אותו לקונגרסים ולחיי דות בינלאומיות". . . כאשר נכנסה השבוע התובעת במשפטי המחתרת, בורים בן-פורת, למסעדה ירושלמית, ציפתה לה שם פגישה בלתי-נעימה: ליד אחד השולי חנות היסב בחברת כמה פרופסורים ממש תחפי הכנס היהודי האידיאולוגי ראובן (רומק) גרינברג, אחד מנאשמי המשפט, שתואר עלידה כאיש המחתרת, אך לא נתבע לדין על כך. רומק, שהבחין באורחת הנכבדת, מיהר להרים כוס, עם כל בני חברתו, "למלכות ישראל! מרת בן-סרת הודרה לעזוב את המקום בלחית בעלה.

שעות בלתי-נעימה

המשורר נתן אלתרמן נמצא פעמיים בחודש האחרון כשהוא מתגולל ברחובות תל-אביב, המום משיכרות. מוצאיו נאלצו להוביל את מחבר הסור השביעי לביתו על כפיים. . . שתיין אחר, הצייר יוסף ברנר, ישב השבוע בקפה כסית שאחד מקירותיו מכוסה בציור משלו, לאחר לגימה הגונה. כאשר ניגש אליו מישור וניסה לדבר אליו, השתיק אותו ברגע באמרו: "אל תדבר אלי עכשיו. אני שתיי ועלול להגיד לך את האמת!". . . המשורר יצחק שלו החליט לעבור מירושלים לנהלל למשך שנה אחת. נהלל הוא כפר-מולדתה של אשתו, בתיה בן-ברק, משוררת גם היא, ואחותו של מפקד פיקוד הנהלל איתמר בן-ברק. בטרם צאתו, יספיק שלו להוציא לאור את ספר שיריו הרביעי, אלוהי הנושק לוחמים. . . בשבוע שעבר התקיים באחד מאלמלים גיל כינוס של מרכזי מפ"ם שדן בתניות החושים של מאיר יערי, בעוד שבאולם אחר

זיוה שפיר - בגילוי לב

זיוה זיוה — כותרת בשם זה הופיעה מתחת לתמונתה זו של זיוה שפיר בשבועון האמריקאי אישים חדשות. מערכת העתון מגלה כי קוראים, שראו את זיוה במדי צה"ל על שער אותו שבועון, דרשו לראותה שוב. הפעם הראו להם אותה ללא מדים מערכת העתון צירפה שאלה לתמונה: האם יכולה אשה, שהפעילה מיקלע בישראל, למצוא אושר בעיר הקטנה הוליבווד? עד כמה היא מאושרת ניתן לעיין החדה להבחין בנקל בתמונה זו, שהגיעה לארץ עליידי כתב שבועון הקולנוע עולם הקולנוע.

בבניין נערך אותה שעה כנס ארצי של חברות קדישא. המשורר אברהם שלונסקי, קי, שבא להשתתף בדיון המפ"מי, נכנס בטעות לבניין הקברנים, והודרו לצאת רק כאשר התבררה לו טעותו. קרא אחריו אחד מעסקני החברא קדישא: "אל תדאג, אדון שלונסקי! גם שם דנים בעניינים מתיים!". . . הנערה הראשונה בצה"ל שקיבלה את דרגת הקצינות מידי אביה היתה יעל דייק, בתו של הרמטכ"ל משה דייק, שענד השבוע על חזה בתו, החניכה המצטיינת במחזורת בקורס הקצינות, גם את סיכת המס"מ. . . תעלול פירסומת של יאיר וואלין, בנו של האמרגן משה וואלין, הכשיל רבים מעיתוני ישראל ובתוכם גם העולם הזה. חאלין, אשר מת כחן להביא את אללוים פרסלוי לישראל, הודיע באונוי הציבור הסקרני כי זמר

הרוקיני-רול הוא יהודי, כביכול, בן לאם טבריינית בשם שיינה שיניגל פרסלר. האמת היא, כי פרסלוי הוא קאתולי אדוק, אם כי עמדתו של האפיפיור כלפי הריקוד שהוא מפיק טרם נתבררה לו בצרחה. . . אורחת צפויה אחרת בישראל: הכוכבת ג'ינה לזובריג'רה שתבוא להשתתף בסרט שלמה ובת-שבע, אשר יוסרט בחלקו, לטענת מפיקיו, במכרות המלך שלמה בע"רבה. . . תעלול פירסומת מזיק יותר פגע בזמר הרוסי וולדאימיר פלצ'ק, המופיע במועדון הלילה סופאז בהרצליה. סלצ'ק, יליד העיר קייסיוב הנמצאת כיום ברומאניה, מתגורר מזה 10 שנים בפאריס, ללא דרכון וללא נתינות קבועה. סוכן הפירסום, שתיארנו בפני העיתונות הישראלי, ראלית כומר סובייטי, מכח עתה על חסות: ההערה היתה עלולה לגרום לגרושו מצרפת.

כדורגל

הזדמנות שהוחמצה

שעה שכדורגלני ישראל נעלו השבוע מחדש את נעלי-הכדורגל, מי על מגרשי הארץ ומי על מגרשי אירופה, היו עסקני הכדורגל בישראל שרויים בצפייה מתוחה לידיעה משטוקהולם שבשחודיה. הידיעה ש"היתה צריכה להתקבל משיבת מרכז ההתאחדות העולמית של הכדורגל, עמדה ל- הכריע את גורלה של נבחרת ישראל במשחקים על גביע העולם.

מאז התברר כי בשלב השני של משחקי הגביע תצטרך ישראל להתמודד עם נבחרת אינדונזיה, המדינה המוסלמית בת 80 מיליון תושבים, חזו רבים כי בגלל יחסיה וקשריה של מדינה זו לארצות-ערב לא יתקיימו המשחקים. ואמנם, שלטונות אינדונזיה קבעו לא לקיים כל קשר עם ישראל.

החלטה זו עוררה סערות-רוחות במדינה, שנבחרת הכדורגל שלה אינה מן המצטיינות בעולם. טען עתון אינדונזי חשוב: "איך יתכן שישראל תעלה למשחקי הגמר ללא כל משחק, תהיה הנציגה היחידה של עמי אסיה ואפריקה בשטח ספורט זה? האם עלי-דיי כך אין אנו מוזקים יותר לעניין המוסלמי?" כתב עתון אינדונזי אחר: "הספורט הוא קרב כמו כל קרב אחר, רק באמצעים אחרים. מדינות ערב לא יהיו סו ליצאת לקרב נגד ישראל, מדוע ירתעו מלהיפגש עמה על מגרש הכדורגל?"

היה ברור כי האינדונזים משתוקקים ל-קיים את המפגש עם ישראל ולחפש מוצא של כבוד מסבך. באופן בלתי-רשמי הציעו מקורות אינדונזיים לישראל להיפגש על מגרשים ניטרליים.

נצחון שהוא כשלון. היתה זו שעה תה הגדולה של ישראל בשטח זה. מיפגשים על מגרשים ניטרליים, למרות שלא היו מספקים את רגשות הגאווה הלאומית של עסקני הכדורגל בארץ, היו מביאים את שם ישראל לעשרות מיליוני מוסלמים בי-אינדונזיה, ומשם אל כל העולם המוסלמי.

על חשיבות המשחקים עם אינדונזיה יעידו יותר מכל, דברי עתון ההמשלה המצרית, שכתב על נושא זה: "היתה זו בגידה במאבק הערבי נגד ישראל לנתק את החכם באיזה שטח שהוא. יש לברך את שלטונות אינדונזיה על גישתם הפסי-ריוטית".

יתכן שהברכה היתה מגיעה יותר למשרד-החוק הישראלי, בהתיעצות עם נציגי הת-אחדות הכדורגל, החליט משרד-החוק לע-מוד בתוקף על כך שלפחות משחק אחד יתקיים בישראל.

העניין הובא להכרעה הפדרציה העולמית לכדורגל, הפיפ"א. לאחר ויכוחים במשך יומיים הגיעה הפיפ"א למסקנה כי הצדדים חייבים לשחק בהתאם לתקנון, כלומר משחק בכל מדינה של הקבוצות המתחרות.

צהלו עסקני ישראל: "נצחון צודק ל-טענת ישראל!" היה זה נצחון שהביא כשלון נוסף לדיפלומטיה הישראלית. בי-תנאים הנוכחיים, ובאירצוניה של ישראל לחתר, ברור כי אינדונזיה תסרב להתמודד עם ישראל.

בשלב הבא, שיתקיים במשחקי הגמר בשחודיה בעוד שנה, תצטרך ישראל להת-מודד עם המנצח במפגש מצרים-סודאן. מקורות בלתי-מוסמכים הודיעו כי סודאן הביעה כאלו את נכונותה להיפגש עם ישראל במקרה שתנצח. אולם קרוב לוודאי כי גם בשלב זה תעלה ישראל, ללא משחק, למשחקי-הגמר העולמיים.

כמסלול

מטע פירסומת

לכדורגלני ישראל יש סיכויים לבקר במדינה שרגלים טרם בעטה על אדמתה — גאנה. תעשיית ישראל ידוע הציע לממן על חשבוננו נסיעת נבחרת ישראלית למדינה זו, כדי שהפרסום שינתן לישראל בהזדמנות זו יעזור להפצת מוצריו שם. אין כל סיכוי שמסע כזה יתאפשר ב-שלושת החודשים הקרובים, מפאת העומס והסירוסים של קבוצות הכדורגל בארץ. האתלט האמריקאי רייפר ג'והנסון, שהדריך משך ארבעה ימים את אתלטי ישראל, הביע את דעתו כי הקומץ לרוחק דוד קושניר הוא הכשרוני ביותר בין אתלטי הארץ.

פסוקי השבוע

- מפקד לח"י לשעבר פרידמן יליון-מור, בצטטו מימרה של סבו: "הלחאי והקדוש ברוך הוא היה זומן לי את כל אותם החטאים שיש לי תירוצים בשבילם."
- המשורר אברהם שלונסקי, בהגדרו את המושג "זקן": "זקן הוא כל אדם הקשיש ממני בחמש שנים."
- המחזאי הצרפתי משה ניטרי, בנמקו את סירובו להרצות בפני כינוס נערות: "הן צעירות מכדי להעריך את תבונתי ואני זקן מדי מכדי להעריך את סקרנותן."
- הפירמומאי מאקס ציבומ, על רחוב ביאליק, בו שוכנת בורסת הבולים בתל-אביב: "צריך לשנות את שמו לרחוב ליליני-בולימ."
- החומאניסט אלברט שווייצר: "האושר איננו אלא צירוף של בריאות טובה וזכרון גרוע."
- כוכב הקולנוע דני קיי: "אם ישנם חורים בסור ליותיהן של נעלי נשים — זהו סימן לדלות. אבל אם החורים הם בכל מקום אחר בנעל — זהו סימן לאופנת חדשה."
- הכוכבת אסתר וויליאמס: "מעולם לא עברתי טיפול פסיכואנליטי, ולא היה לי צורך בכך. אמי היתה פסיכולוגית טובה. היא גידלה אותי מראש בדרך הנכונה."

- ראש הממשלה דוד בן-גוריון, בברכתו למסיימי בית-הספר למיקוד ומטה בצה"ל: "תפקידו של ראש-הממשלה הוא למנוע מלחמה. תפקידו של שר-הבטחון הוא להצליח במלחמה. אני עושה כמיטב יכולתי למלא שני תפקידים אלה יחד."
- דובר הממשלה זאב שרף, בתשובה לשאלת עיתונאי על מועד סיומם של הדיונים הממשלתיים בבניית השבת ושמירתה: "השבת היא נצחית — אך גם הדיונים יכולים להיות נצחיים."
- שר החינוך זלמן (זיאמה) ארן, בהסבירו מדוע נטל איתו, בצאתו לחופשה, כמה וכמה ספרים עבי-כרס: "בצעירותי אמרו עלי שיש לי ראש של ברזל. ממילא עלי לקרוא בשעת הפנאי ספרים שונים, כדי לשמן את הראש, שלא יחליד."
- שריהרואר ד-ר יוסף בורג, עם הפעלת החינוג הישיר בין הערים הגדולות: "בקרוב יוכלו תושבים רבים לא רק לנשום לרווחה, אלא גם לדבר לרווחה."
- עורך-הדין מיכאל כספי, במשפט רומא העיניים ד"ר אליהו שלום: "איפה נשמע כדבר הזה, שגשים בגודות בעלעלה?"